

ת"פ 44519/07/14 - מדינת ישראל נגד איהאב קראקרה

בית המשפט המחוזי בנצרת

06 ינואר 2016

ת"פ 44519-07-14 מדינת ישראל נ' קראקרה

בפני כבוד השופטת יפעת שיטרית

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

איהאב קראקרה

הנאשם

נוכחים: בשם המאשימה: עו"ד עידית שדה

בשם הנאשם: בעצמו וע"י ב"כ עו"ד אמיר גורן ועו"ד בדארנה

גזר דין

מבוא:

1. כנגד הנאשם הוגש לבית משפט זה כתב אישום, בו יוחסו לו במקור העבירות שעניינן, קשירת קשר לביצוע פשע, הסגת גבול כדי לעבור עבירה, הסתייעות ברכב לביצוע פשע, גניבה בנסיבות מיוחדות (גניבה חקלאית), סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, מהירות מרבית מותרת, סטייה מנתיב נסיעה, נהיגה משמאל לשטח הפרדה, עקיפה בדרך לא פנויה ותוך חציית קו הפרדה רצוף (מספר עבירות) והפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו.
2. תחילה, כפר הנאשם במיוחס לו בכתב האישום.
3. בדיון מיום 19/3/15, הגיעו הצדדים להסדר טיעון (בפני כב' השופט דבור) ולפיו, הנאשם יחזור בו מכפירתו, כתב האישום יתוקן, הנאשם יודה בעובדות כתב האישום המתוקן ויורשע על פי הודאתו. עוד הוסכם, כי הצדדים יטענו באופן חופשי לעונש. כן הוסכם, כי בטרם ישמעו טיעוני הצדדים לעונש, יעתור ב"כ הנאשם כי יתקבל תסקיר מאת שירות המבחן בעניינו של הנאשם, כאשר המאשימה לא תתנגד להגשת תסקיר כאמור ובלבד שלא יהא בכך כדי להוות משום הבעת עמדה באשר לעונש אשר ראוי להשית על הנאשם בסופו של יום (הכל ביחד יקרא להלן: "הסדר הטיעון").
4. בהתאם להסדר הטיעון, הנאשם חזר בו מכפירתו, כתב האישום תוקן, התקבל וסומן כ'א' (להלן: "כתב האישום המתוקן"). הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן והורשע על פי הודאתו בעבירות כדלקמן:

א. הסגת גבול כדי לעבור עבירה - עבירה לפי סעיפים 447(א)(1) + 29 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**").

ב. הסתייעות ברכב לביצוע פשע - עבירה לפי סעיף 43 לפקודת התעבורה, התשכ"א - 1961 (להלן: "**פקודת התעבורה**").

ג. גניבה בנסיבות מיוחדות (גניבה חקלאית) - עבירה לפי סעיפים 384(א)(2) + 29 לחוק העונשין.

ד. סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה - עבירה לפי סעיף 332(2) לחוק העונשין.

ה. מהירות מרבית מותרת - עבירה לפי תקנה 54(א) לתקנות התעבורה, התשכ"א - 1961 (להלן: "**תקנות התעבורה**") + סעיף 68 לפקודת התעבורה.

ו. עקיפה בדרך לא פנויה ותוך חציית קו הפרדה רצוף (מספר עבירות) - עבירה בניגוד לתקנה 47 (ד) + (ה)(5) לתקנות התעבורה + סעיף 68 לפקודת התעבורה.

ז. הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו - עבירה לפי סעיף 275 לחוק העונשין.

5. כן הורה בית המשפט על הגשת תסקיר מאת שירות המבחן בעניינו של הנאשם. תסקיר, כאמור, מונח בפניי.

עובדות כתב האישום המתוקן:

6. מעובדות כתב האישום המתוקן עולה, כי בבעלותה של האגודה החקלאית, "איכרי ראש פינה", מטע שזיפים הממוקם בין קיבוץ מחניים לבין קיבוץ איילת השחר שבצפון (להלן: "**המטע**").

7. כך עולה, כי ביום 18.7.14 הגיע הנאשם ורשדי, בשעות אחר הצהריים, לאזור המטע ברכב מסוג מזדה 3, מ"ר 8279062 (להלן: "**הרכב**"), השייך לנאשם, כאשר הנאשם נהג ברכב.

8. עוד עולה, כי בסמוך לאחר שהגיעו הנאשם ורשדי אל השדות הקרובים לקיבוץ איילת השחר, עיכב אותם השוטר דורון אלמוזנינו (להלן: "**דורון**"), זאת לאחר שנוכחותם במקום עוררה את חשדו. השוטר ביקש לבצע חיפוש ברכבם ובתום החיפוש הזהיר דורון את הנאשם ורשדי לבל יבצעו מעשים בניגוד לחוק.

9. כך עולה, כי בהמשך, וחרף העובדה, כי השוטר דורון הזהיר את הנאשם ורשדי, נכנסו הנאשם ורשדי אל המטע כדי לגנוב שזיפים. בהגיעם למטע, קטפו וגנבו הנאשם ורשדי מהמטע 261 ק"ג שזיפים, אותם הכניסו לתא המטען של הרכב.

10. כך עולה, כי הנאשם ורשדי נסעו ברכב מהמטע עם השזיפים שגנבו, מקיבוץ מחניים לכיוון דרום, כיוון כללי עמיעד. סמוך לשעה 18:00, בהגיעם סמוך לצומת ראש פינה, השוטרים יחזקאל עוזר ואוראל תשובה, אשר נסעו בניידת משטרה מסוג "ויגו" (להלן: "**הניידת**"), סימנו לרכב לעצור הן באמצעות הידיים והן באמצעות כריזה, צופר וסירנה.

11. עוד עולה, כי הנאשם, אשר הבחין בניידת ובשוטרים שסימנו לו לעצור, האט את רכבו וסטה לשולי הדרך ומשעצרה הניידת בסמוך אחרי הרכב, האיץ הנאשם את מהירות נסיעת הרכב בפתאומיות והחל בנסיעה. זאת עשה הנאשם לאור חששו מהשוטרים, בכוונה להימלט מהם ובכך הכשיל אותם בעת ביצוע תפקידם.

12. כן עולה, כי הנאשם החל לנסוע ברכב במהירות ובפראות בכביש 90 לכיוון קדרים. בהמשך, לאחר הפניה שמאלה לאלפלט ועד לעמיעד, נסע הנאשם במהירות גבוהה, אשר אינה מתאימה לתנאי הדרך, בכביש חד סטרי עם שני מסלולי נסיעה. חרף העובדה, כי כלי רכב רבים נסעו באותה עת בכביש, עקף הנאשם רכבים במהירות מופרזת שבחלקה עולה על 150 קמ"ש. כל זאת עשה הנאשם כאשר השוטרים דולקים אחריו.

13. עוד עולה, כי משהגיע הנאשם לצומת עמיעד, המשיך הנאשם בנסיעה במהירות רבה, בצורה מסכנת ופרועה והתעלם מהוראות השוטרים אשר דלקו אחריו. הנאשם נהג בכביש דו סטרי, הכולל נתיב נסיעה אחד לכל כיוון וכן קו הפרדה רצוף המשורטט במרכז הכביש וכן מעקי בטיחות משני צדי הכביש בשל עבודות שבוצעו בכביש (להלן: "**הכביש**").

14. כך עולה, כי במהלך הנסיעה בכביש, עקף הנאשם מספר כלי רכב, תוך כדי חציית קו הפרדה רצוף וגרם לכלי הרכב בנתיב הנגדי להיצמד לימין ולברוח מרכבו.

15. כן עולה, כי במהלך הנסיעה, השוטרים, אשר חששו לשלום המשתמשים בדרך, הפעילו את הסירנה וזאת על מנת להזהיר כלי רכב ולמנוע תאונה בינם לבין רכבו של הנאשם ואילו הנאשם בשלו, המשיך לנהוג ברכב בכביש תוך כדי סיכון עצמו, סיכון רשדי והנוסעים בכביש, עד אשר נעצר ע"י ניידת משטרתית אשר חסמה את צומת קדרים.

16. עוד עולה, כי מסלול הנסיעה של הנאשם מרגע תחילת המרדף ועד לסימו ארך 13.4 ק"מ.

טיעוני המאשימה לעונש:

17. המאשימה הגישה את טיעוניה לעונש בכתב. במסגרת ראיותיה לעונש הגישה המאשימה את גיליון הרשעותיו התעבורתיות הקודמות של הנאשם, אשר התקבל וסומן ת/1. כן הוגש תצהיר נפגע עבירה, אשר התקבל וסומן ת/2, תצלום הרכב בו השזיפים שגנבו, אשר התקבל וסומן ת/3 וכן תצלום של מדבקות המתייחסות למשקל

השזיפים ומזכר רלוונטי אודות משקל המיכל, אותו יש להפחית ממשקל השזיפים, אשר התקבלו במאוחד וסומנו ת/4.

18. במסגרת טיעוניה לעונש בכתב, עתרה המאשימה להשית על הנאשם עונש מאסר שלא יפחת מארבע וחצי שנות מאסר, מאסר מותנה, חיוב הנאשם בתשלום קנס ופיצוי, כמו גם פסילה בפועל, פסילה על תנאי וחילוט רכבו של הנאשם. כך הפנתה המאשימה לעבירות בהן הורשע הנאשם על פי הודאתו ולעובדות כתב האישום המתוקן בהן הודה.

19. המאשימה הדגישה, כי כתב האישום המתוקן מגולל בחובו אירוע, אשר במהלכו הסיג הנאשם גבול מטע שזיפים שבבעלות האגודה החקלאית "איכרי ראש פינה" וגנב יחד עם אחר 261 ק"ג שזיפים. עוד ציינה המאשימה, כי בהמשך, נמלט הנאשם באמצעות רכבו, בו העמיס את השזיפים מניידת משטרה ונהג בפראות ברכבו בכבישים, במסלול נסיעה שאורכו 13.4 ק"מ, תוך שהוא מסכן את נוסעי הדרך ואת השוטרים בניידת אשר קראו לו לעצור לכל אורך הדרך. עוד הדגישה המאשימה, כי הנאשם "זגזג", כך כלשונה, בין נתיבים, חצה קו הפרדה לבן, עקף מספר כלי רכב תוך כדי חציית קו הפרדה רצוף וגרם לכלי רכב בנתיב הנגדי להיצמד לימין ולברוח מרכבו, כשהוא מתעלם מהסירנה של הניידת המשטרתית וקריאות השוטרים שיעצור, עד אשר נעצר על ידי ניידת שחסמה את דרכו.

20. כך הפנתה המאשימה להוראות תיקון 113 לחוק העונשין בדבר "הבניית שיקול הדעת השיפוטי".

21. באשר לערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות ומידת הפגיעה בהם, טענה המאשימה, כי העבירה של סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה טומנת בחובה פוטנציאל סיכון משמעותי לציבור המשתמשים בדרך וכי ניכר מביצועה זלזול בחוק ובמשרתי הציבור האמונים על אכיפתו. בהקשר זה הפנתה המאשימה לפסיקה רלוונטית.

22. כך טענה המאשימה, כי רמת הענישה הנהוגה בעבירות שעניין סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה במסגרת מרדף, נקבעה עוד בטרם נכנס לתוקפו תיקון 113 לחוק העונשין. בהקשר זה הדגישה המאשימה, כי בית המשפט העליון קבע, כי רף הענישה בגין עבירה זו עומד על 4 שנות מאסר וכי רף זה נותר על כנו גם לאחר תיקון 113 לחוק העונשין. בהקשר זה הפנתה המאשימה לפסיקה רלוונטית.

23. באשר למדיניות הענישה הנהוגה בעבירה שעניינה סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה, הפנתה המאשימה לפסיקה רלוונטית ולרמת הענישה אשר הושתה במסגרתה.

24. באשר לעבירה שעניינה גניבה חקלאית, טענה המאשימה, כי העבירות שביצע הנאשם הפכו ל"מכת מדינה". כך טענה המאשימה, כי עסקינן בעבירות המסיבות נזקים כלכליים עצומים לחקלאים, שעה שהן פוגעות בפרנסתם של החקלאים, בהיותם טרודים בהגנה על השטחים החקלאיים ובלכידת העבריינים. באשר לחומרה שבעבירה שעניינה גניבה חקלאית, הפנתה המאשימה לפסיקה רלוונטית.

25. באשר למדיניות הענישה הנהוגה בעבירה זו, הפנתה גם כן המאשימה לפסיקה רלוונטית ולרמת הענישה אשר הושתה במסגרתה. בהקשר זה טענה המאשימה, כי כל מקרה נבחן לגופו, בהתאם לנסיבותיו, לחומרת העבירות ולהיקפן.
26. בנסיבות העניין ונוכח היקף הגניבה, הנזק הרב שנגרם לחקלאים בעטיה, כמו גם העובדה, כי השזיפים אשר נתפסו לא היו ניתנים למכירה, עבירות התעבורה הנלוות והעבירה החמורה של סיכון חיי אדם במהלך מרדף, טענה המאשימה, כי מתחם העונש ההולם לאירוע כולו נע בין 4 וחצי שנות מאסר לבין 6 שנות מאסר.
27. באשר לנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות, ציינה המאשימה, כי הנאשם הודה במסגרת הסדר טיעון ובכך חסך זמן שיפוטי יקר.
28. כך הפנתה המאשימה לתסקיר שירות המבחן, אשר הוגש בעניינו של הנאשם וציינה, כי מהתסקיר עולה, כי הנאשם נטל אחריות לביצוע העבירות, אולם הכחיש, כי הוא חצה קו הפרדה רצוף בין עמיעד לבין קדריים. כך ציינה המאשימה, כי הנאשם הביע צער וחרטה בשל המעשים וטען, כי הוא פעל מתוך פחד מתגובת השוטרים והשלכות מעשיו. עוד ציינה, כי הנאשם שלל נזקקות טיפולית וכי שירות המבחן התרשם, כי הנאשם מצליח להתחבר לחומרת מעשיו ולכישלונו, אולם מאפייני אישיותו וחוסר בשלוותו האישית, יכול והם אשר הובילו את הנאשם לביצוע העבירות ומקימים חשש להיגררות הנאשם לסיטואציות שליליות בעתות לחץ, שכן בעתות אלה יתקשה הנאשם להפעיל שיקול דעת באשר לתוצאות מעשיו.
29. כך ציינה המאשימה, כי שירות המבחן בא בהמלצה לשקול השתת עונש מאסר אשר ירוצה על דרך של עבודות שירות, זאת לצד הטלת מאסר מותנה וחויב הנאשם בתשלום קנס ופסילה.
30. כן עתרה המאשימה, כי בית המשפט לא יאמץ את המלצת שירות המבחן באשר להמלצה להשית על הנאשם עונש מאסר שירות על דרך של עבודות שירות והפנתה בהקשר זה לפסיקה רלוונטית.
31. כך ציינה המאשימה, כי אין לחובת הנאשם הרשעות קודמות פליליות וכי לחובתו 3 הרשעות קודמות תעבורתיות.
32. כך טענה המאשימה, כי חומרת מעשיו של הנאשם, כפי שזו באה לידי ביטוי בעובדות כתב האישום המתוקן, גניבה חקלאית, סיכון חיי אדם, התפרעותו בכביש, בריחת הנאשם מהשוטרים ומנגד, נסיבותיו האישיות של הנאשם, העדר עבר פלילי, נטילת אחריות, אי הבעת נזקקות טיפולית, זאת חרף החשש להיגררות לסיטואציות שליליות בעתיד במצבי לחץ, כמו גם העדר נסיבות מיוחדות המצדיקות חריגה ממתחם העונש ההולם, הרי שכל אלה מביאים למסקנה, כי מיקום העונש הראוי לנאשם מצוי ברף התחתון של המתחם, כפי הצעתה. כן עתרה המאשימה להשית על הנאשם מאסר מותנה ממושך, חיובו בתשלום קנס משמעותי נוכח הנזקים שנגרמו לאגודה וכן לחייבו בתשלום פיצוי כספי הולם.

33. עוד עתרה המאשימה לחילוט הרכב באמצעותו ביצע הנאשם את העבירות, וצינה, כי הרכב רשום בבעלות אחיו של הנאשם, מרעי קראקרה. בהקשר זה צינה המאשימה, כי במסגרת דיון בבקשה שהוגשה מטעם הנאשם להחזרת הרכב אשר היה תפוס בידי המשטרה, הסכימה המאשימה להשיב את הרכב בכפוף לשעבוד הרכב, רישום עיקול והפקדת בטוחות כספיות. בהקשר זה הפנתה המאשימה להחלטת בית המשפט מיום 6/11/14.

34. עוד עתרה המאשימה, נוכח חומרת עבירות התעבורה שביצע הנאשם, כמו גם עבירת סיכון חיי אדם שביצע, להורות על פסילת רישיונו של הנאשם לתקופה ממושכת וכן להטיל על הנאשם פסילה מותנית.

35. כך צינה המאשימה, כי הנאשם היה נתון במעצר מיום 18/7/14 ועד ליום 20/8/14.

36. לאור כל האמור לעיל, עתרה המאשימה להשית על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל שלא יפחת מ- 4.5 שנות מאסר.

ב. מאסר מותנה בגין כל העבירות בהן הורשע הנאשם וכן בגין כל עבירת רכוש.

ג. חיוב הנאשם בתשלום קנס גבוה ומשמעותי.

ד. חיוב הנאשם בתשלום פיצוי לאגודה החקלאית.

ה. פסילת הנאשם מלהחזיק ברישיון נהיגה.

ו. פסילה על תנאי.

ז. חילוט הרכב מסוג מאזדה.

37. בהשלמת טיעוניה לעונש בעל פה מיום 9.7.15, חזרה המאשימה על עיקר טיעוניה, כפי שפורטו לעיל. כן הפנתה המאשימה לתצהיר נפגע עבירה שהוגש ולעולה ממנו. בהקשר זה הדגישה המאשימה את מצוקת החקלאים, את הנזק הנפשי והכלכלי שנגרם להם בעטין של גניבות חקלאיות וכן עמדה על הצורך להחמיר בעונשם של אלו המבצעים עבירות כגון דא ולו מהפן ההרתעתי. בהקשר זה הדגישה כי מתצהיר נפגע העבירה שהוגש על ידי החקלאי, עולה סבלם של החקלאים אשר נוטעים בקרקעותיהם, מצפים ליבול ולתמורה ובסופו של הליך ארוך ויגיעה, תוצרים אלו נגנבים. בהקשר זה הדגישה, כי גם לאחר שהשיזפים נתפסו והוחזרו לחקלאים, לא ניתן היה לעשות בהם שימוש. כן עתרה המאשימה, כי בית המשפט ישוקלל בגזר הדין את חומרת העבירות, את סבלם של החקלאים ואת האינטרס הציבורי, אל מול האינטרס הפרטי של הנאשם והשיקולים העומדים לזכותו.

38. כן הודיעה המאשימה, כי הצדדים הגיעו להסכמה ולפיה, תחת חילוטו של הרכב מסוג מאזדה, אליו עתרה המאשימה במסגרת טיעוניה לעונש, יחולטו סך 10,000 ₪ מתוך הבטוחות שהופקדו במסגרת ההליך שהתקיים בבקשה להחזרת תפוס, זאת תחת חילוט הרכב, כאמור.

טיעוני הנאשם לעונש:

39. במסגרת ראיותיו לעונש, העידו כעדים לעונש מטעם הנאשם מר בדארנה סולימאן ומר ניזאר כנענא.

40. מר בדארנה סולימאן העיד, כי הנאשם עובד אצלו במשך כ- 8 חודשים וכי הנאשם עומד בזמנים, עובד עם קהל, עומד בתנאי לחץ ומגלה קור רוח בעת מגע עם אנשים. עוד העיד מר סולימאן, כי הנאשם נאמן, לרבות בעניינים כספיים וציין, כי הוכה בתדהמה נוכח מעורבות הנאשם באירוע הנדון, זאת בשל העובדה, כי משפחת הנאשם הינה נורמטיבית. כך העיד, כי הנאשם ציין בפניו, כי הוא לא ישוב על מעשים כגון אלו בעתיד. עוד העיד מר סולימאן, כי בעטיו של האירוע משפחת הנאשם חוותה תקופה קשה. כן העיד, כי שני דודיו של הנאשם נפטרו וכי בן דודו של הנאשם נפטר בנסיבות טרגיות. כך העיד מר סולימאן, כי הורי הנאשם חולים וכי הנאשם, אשר הינו הבן הצעיר במשפחה, סועד אותם. עוד העיד, כי הנאשם מטפל בהוריו ותומך בהם גם מבחינה כלכלית. מר סולימאן עתר, כי בית המשפט יתחשב בנאשם וציין, כי בכוונתו לעזור לנאשם להעלות את מתווה חייו על דרך המלך ולהינשא. העד עתר כי בית המשפט ימנע מלהשית על הנאשם עונש מאסר בפועל מאחורי סורג וברית.

41. מר ניזאר כנענא העיד, כי הינו חבר המועצה המקומית כפר עראבה וכי לפני שנתיים היה סגן ראש המועצה. כך העיד מר כנענא, כי הוא אחראי על תוכנית נגד אלימות וכי הופתע לדעת אודות האירוע בו מעורב הנאשם. כך העיד, כי הוא מכיר את משפחת הנאשם באופן אישי וכי הנאשם התנדב בקהילה ומסייע במסגרת התוכנית. מר כנענא ביקש להדגיש, כי זוהי מעידתו הראשונה של הנאשם. בנסיבות אלו עתר העד, כי בית המשפט יתחשב בנאשם והבטיח לסייע בשיקומו של הנאשם.

42. בטיעונו לעונש הדגיש ב"כ הנאשם את הקושי בגזירת הדין ואשר במסגרתו נדרש בית המשפט לעריכת הראוי בין האינטרסים השונים הנלחמים על הבכורה. ב"כ הנאשם ציין כי הוא מודע לחומרת המעשים שביצע הנאשם ולעבירות בהן הורשע על פי הודאתו, אולם קמות לנאשם נסיבות חריגות ומיוחדות. בהקשר זה ציין ב"כ הנאשם, כי הנאשם בן 21 שנים, נעדר כל עבר פלילי, נורמטיבי וכי עסקין במעידה חד פעמית.

43. כך טען ב"כ הנאשם, כי לדידו מתחם העונש ההולם נע בין 6 חודשי מאסר אשר ירוצו על דרך עבודות שירות לבין ארבע עד ארבע וחצי שנות מאסר. כך ציין ב"כ הנאשם את עובדות כתב האישום המתוקן בהן הודה הנאשם וציין, כי לאחר ביצוע הגניבה ובאופן אינסנקטיבי ניסה הנאשם להימלט מהשוטרים, כפי המתואר בכתב האישום ולאחר מכן נעצר. בהקשר זה ציין, כי לא נגרם כל נזק לנאשם, לרכבו או למי מכלי הרכב שעשו שימוש בכביש במהלך המרדף.

44. באשר למדיניות הענישה הנהוגה, הפנה ב"כ הנאשם לפסיקה רלוונטית ולרמת הענישה אשר הושתה

במסגרתה.

45. כך הפנה ב"כ הנאשם לתסקיר שירות המבחן, אשר הוגש בעניינו של הנאשם ופירט אודות חשיבות התסקיר המשמש כלי עזר משמעותי לבית המשפט. כן טען ב"כ הנאשם, כי התסקיר שהוגש הינו ברובו חיובי למעט העובדה, כי הנאשם התקשה להביע נזקקות טיפולית, זאת מן ההנמקות המפורטות על ידי ב"כ הנאשם בטיעוניו שם. כן ציין ב"כ הנאשם, כי מהתסקיר עולה, כי הנאשם מודה, מפנים ונוטל אחריות על מעשיו.

46. כך טען ב"כ הנאשם, כי יש לשקלל לקולא את הודאת הנאשם הטומנת בחובה הבעת חרטה כנה, כמו גם את נסיבותיו האישיות של הנאשם. בהקשר זה הפנה ב"כ הנאשם להתרשמות שירות המבחן ולעולה מהתסקיר שהוגש.

47. כן ציין ב"כ הנאשם, כי הורי הנאשם נכים, אינם יכולים לעבוד וכי הנאשם הינו המפרנס היחיד. בהקשר זה הפנה ב"כ הנאשם לעדותו של מר ניזאר כנענא והציג תעודות המעידות על נכותם של הורי הנאשם. כך ביקש ב"כ הנאשם להדגיש, כי עסקינן במעידה חד פעמית, כי הנאשם נטל אחריות על מעשיו וכי הנאשם הינו אדם חיובי, אשר הפנים את המסר ולא יחזור על מעשים כגון דא בעתיד. בנסיבות אלו, עתר ב"כ הנאשם ליתן הזדמנות לנאשם ולהימנע מהשתת עונש מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח. כן עתר לבכר את שיקולי השיקום ולהשית על הנאשם מאסר בפועל בן 6 חודשים אשר ירוצה בעבודות שירות.

48. בדבריו בפני ציין הנאשם, כי שגה והביע צער וחרטה בשל מעשיו. כן הביע הנאשם תקווה, כי לא ישוב על מעשים כגון אלה בעתיד וציין, כי חיי הוריו נפגעו בעטיים של המעשים.

השלמת טיעוני הצדדים לעונש בהתייחס לסוגיית "אחידות הענישה":

49. לאחר שנשמעו טיעוני הצדדים לעונש ומשבאתי לגזור את דינו של הנאשם, באתי לכלל מסקנה כי העת לא הייתה בשלה לכך, בהעדר התייחסות ב"כ הצדדים בטיעוניהם לעונש לעניינו של המעורב הנוסף בפרשה כפי העולה מכתב האישום המתוקן, רשדי. משכך, ניתנה על ידי החלטה ביום 9.11.15 ולפיה, היה על ב"כ הצדדים ליתן את התייחסותם באשר לסוגיה האמורה.

50. המאשימה הגישה את השלמת טיעוניה בהקשר זה בכתב וציינה, כי כנגד רשדי בדארנה הוגש בחודש יוני שנה זו כתב אישום לבית משפט שלום בנצרת (נשוא ת"פ 34204-06-15), בגין עבירות שעניינן, קשירת קשר לביצוע פשע, הסגת גבול כדי לעבור עבירה, הסתייעות ברכב לביצוע פשע וגניבה בנסיבות מיוחדות (גניבה חקלאית). כך ציינה המאשימה, כי הדיון בתיק זה נמצא בראשיתו, טרם הוחל בשמיעת ראיות וכי קבוע מועד להקראה.

51. כך טענה המאשימה, כי עקרון אחידות הענישה מחייב את בתי המשפט לנהוג כלפי נאשמים בשוויון מלא, אך

שוויון זה יפה מקום בו מאפייניהם והעבירות שביצעו זהים, בשונה ממקום בו עולה שוני רלוונטי, כמו בעניינו. בהקשר זה הפנתה המאשימה לפסיקה רלוונטית. כן טענה המאשימה, כי אומנם כנגד רשדי בדארנה תלוי ועומד הליך משפטי, אולם לעת הזו הוא נהנה מחזקת החפות, שעה שטרם הוכרע דינו ומשכך, הרי שבשלב זה, ההשוואה הנדרשת בינו לבין הנאשם אינה רלוונטית. יחד עם זאת, טענה המאשימה, כי בית המשפט העליון עמד על כך, כי יש להחיל שיקולי ענישה דומים על מי שביצעו עבירות דומות במהותן, בנסיבות דומות ובעלי נסיבות אישיות דומות, נתונים אשר לדידה של המאשימה אינם מתקיימים בעניינו. עוד פירטה המאשימה אודות עקרון "אחידות הענישה", והכל כמפורט בטיעוניה שם.

52. כך טענה המאשימה, כי בין הנאשם לבין רשדי בדארנה יש לערוך הבחנה הטמונה במספר העבירות ובסוג העבירות בהן הורשע כל אחד מהם. נוכח הבחנה זו ונוכח העובדה, כי רשדי בדארנה טרם נדון, טענה המאשימה, כי אין כל בסיס לעריכת ההבחנה הנדרשת לעת הזו. כך הוסיפה וטענה המאשימה, כי ככל ורשדי בדארנה יורשע בדיון, הרי שגם אז ישנו שוני היורד לשורשו של עניין בין שני הנאשמים.

53. בהשלמת טיעוניה בדיון מיום 22.11.15, חזרה המאשימה על עיקרי טיעוניה, כמפורט לעיל. כך טענה המאשימה, זאת בזיקה לטיעוני ב"כ הנאשם, כי אין מקום להעלות בשלב זה טענה בדמות אכיפה בררנית. בהקשר זה הבהירה המאשימה, כי אבן הבוחן לשוני בין עניינו של הנאשם כאן לבין עניינו של רשדי הינה בחינה ראייתית ומשפטית.

54. ב"כ הנאשם הגיש אף הוא את השלמת טיעונו באשר לסוגיית "אחידות הענישה" בכתב. כך ציין, כי הנאשם ורשדי בדארנה היו זה לצד זה משך כל האירוע האמור, וכי לא היה מקום להבחנה שערכה המאשימה בעניינם של השניים בזיקה לערכאה דיונית אליה הוגשו כתבי האישום בעניינם של כל אחד מהם, כמו גם בזיקה לעבירות שיוחסו לכל אחד מהמעורבים בכתבי אישום אלו.

55. בנסיבות אלו טען ב"כ הנאשם, כי קמה החובה לבחון את עונשו של רשדי בדארנה בטרם יגזר דינו של הנאשם כאן. כך הדגיש ב"כ הנאשם את חשיבות עקרון "אחידות הענישה" וציין, כי על נאשמים בעבירות דומות ובעלי נתונים זהים יש להשית, ככל הניתן, ענישה זהה. כך ביקש ב"כ הנאשם להדגיש, כי הנאשם שבפנינו נעדר כל עבר פלילי וכי ממועד ביצוע העבירות לא ביצע עבירות נוספות.

56. בהשלמת טיעונו מיום 22.11.15, טען ב"כ הנאשם, כי החובה להודיע לבית המשפט אודות עניינו של שותף, רובצת לפתחה של המאשימה. כך טען ב"כ הנאשם לקיומה של אכיפה בררנית, כמפורט בטיעונו שם. בהקשר זה הפנה והגיש ב"כ הנאשם פסיקה רלוונטית.

57. בהחלטה מיום 22.11.15 ולאחר שהונחו בפני כל הנתונים הרלוונטיים הצריכים לגזירת דינו של הנאשם, הרי שקבעתי, כי העת בשלה לעשות כן וכי טיעוני הצדדים יקבלו את ביטויים בגזירת הדין, כאמור.

תסקיר שירות המבחן:

58. כאמור, בעניינו של הנאשם הוגש תסקיר מאת שירות המבחן הנושא תאריך 22/5/15.

59. מהתסקיר עולה, כי הנאשם בן 23 שנים, מוסלמי, רווק, תושב כפר עראבה. לדברי הנאשם, הוא עובד מזה כ- 5 חודשים במסעדת "שווארמה אסטנבול" בסח'נין. הנאשם הביע את שביעות רצונו מאופי ומתנאי עבודתו. עוד צוין, כי הנאשם שווה בתנאים מגבילים בדמות מעצר בית חלקי וכי לפני כ- 5 חודשים הוקלו תנאי שחרורו והותר לו, כאמור, לצאת לצרכי עבודה.

60. עוד עולה, כי הנאשם הינו בעל השכלה של 8 שנות לימוד. הנאשם דיווח אודות הישגים לימודיים נמוכים והתנהגות ההולמת את נוהלי וחוקי המסגרת הלימודית. לדברי הנאשם, הוא הפסיק את לימודיו על דעת עצמו, זאת בשל חוסר עניין ומוטיבציה בלימודים ורצונו לעזור בפרנסת המשפחה. הנאשם מסר, כי עם סיום לימודיו הוא עבד בעבודות עפר ולאחר מכן, עבד במקומות שונים, אך הצליח לשמור על תעסוקה בעיקר במסעדות. לדברי הנאשם, טרם הסתבכותו בעבירות הנדונות, הוא עבד עם גיסו בברזל.

61. כך הובאו נתונים אודות משפחת המוצא של הנאשם. כן עולה, כי אביו של הנאשם אינו עובד וזכאי לקבלת קצבת נכות בשיעור של 65% מהמוסד לביטוח לאומי וכי אמו של הנאשם עקרת בית. לדברי הנאשם, אמו עברה תאונת דרכים לפני מספר שנים, סובלת מבעיות רפואיות ומנהלת הליכים מול המוסד לביטוח לאומי לבדיקת זכאותה לקצבת נכות. לדברי הנאשם, הוא חש מחויבות ואחריות כלפי הוריו בהיותו הבן הצעיר והרווק החי עימם. הנאשם הביע בפני שירות המבחן תחושות בושה ותסכול מול הוריו בשל התנהגותו, הנוגדת את הערכים לפיהם חונך.

62. בהתייחסות הנאשם לעבירות דנן, שירות המבחן התרשם, כי הנאשם לוקח אחריות לביצוען. לדברי הנאשם, הוא היה יחד עם חברו בטיול בנחל שניר. בדרך חזרה, חברו הציע לו להיכנס לקטוף שזיפים לבני משפחתם. לדברי הנאשם, על אף אזהרת השוטר הראשון, כי הם נכנסים לשטח פרטי, המשיכו השניים בנסיעתם וביצעו את האמור בכתב האישום המתוקן. עוד טען הנאשם, כי בנסיעתו מצומת עמיעד עד לקדרים, הוא לא עקף רכבים בקו הפרדה רצוף מאחר והתבצעו עבודות בכביש. הנאשם הביע בפני שירות המבחן צער וחרטה בשל מעשיו וטען, כי פעל מתוך פחד מתגובת השוטרים והשלכות מעשיו.

63. עוד עולה, כי הנאשם שלל כל נזקקות טיפולית וטען, כי חווית המעצר, ההליך הפלילי והשלכותיו על אורחות חייו, לימדו אותו לקח משמעותי והרתיעו אותו מפני ביצוע עבירות דומות בעתיד.

64. כך עולה, כי עיון בגיליון הרישום הפלילי של הנאשם מלמד, כי אין לנאשם כל הרשעות קודמות.

65. באשר להערכת הסיכון לעבריינות והסיכוי לשיקום, שירות המבחן התרשם מנאשם הנמצא בשלבי גיבוש זהותו הבוגרת, המנהל לרוב אורח חיים נורמטיבי, ללא קיומם של דפוסים עברייניים מושרשים ובעל יכולת וורבלית תקינה. שירות המבחן העריך, כי קיימים יסודות בריאים בהתנהגות הנאשם הבאים לידי ביטוי ביציבות התעסוקתית ובדאגתו לבני משפחתו. עוד התרשם שירות המבחן מנאשם אשר גדל במשפחה אשר התקשתה לספק עבורו את המענים הכלכליים. להערכת שירות המבחן, המניעים להסתבכותו בעבירות הנדונות יכול וקשורים לקשייו לקבל החלטות מותאמות לסיטואציות וחוסר בשלות אישית. עוד התרשם שירות המבחן, כי הנאשם עלול להיגרר לסיטואציות שליליות בהיותו תחת לחץ וכי הוא מתקשה להפעיל שיקול דעת לתוצאות מעשיו. ניכר, כי הנאשם מצליח להתחבר לחומרת מעשיו ולכישלונם ההתנהגותי.

66. לאור כל האמור לעיל ונוכח העובדה, כי הנאשם שלל כל נזקקות טיפולית, שירות המבחן אינו בא בהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם. יחד עם זאת ונוכח חומרת העבירות, התרשמות שירות המבחן, כי הנאשם מצליח להתחבר לחומרת מעשיו ולכישלונם ההתנהגותי, כמו גם היות הנאשם נעדר כל עבר פלילי, הרי ששירות המבחן בא בהמלצה לשיקול להטיל על הנאשם מאסר שירות על דרך של עבודות שירות, זאת לצד הטלת מאסר מותנה מרתיע, חיובו בתשלום קנס ועונשי פסילה.

דין והכרעה:

67. כאמור, הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות נשוא כתב האישום המתוקן אשר עניין, הסגת גבול כדי לעבור עבירה, הסתייעות ברכב לביצוע פשע, גניבה בנסיבות מיוחדות (גניבה חקלאית), סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, מהירות מרבית מותרת, עקיפה בדרך לא פנויה ותוך חציית קו הפרדה רצוף (מספר עבירות) והפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו. אינני רואה לחזור ולפרט את המעשים שביצע הנאשם ודי לי בהקשר זה אם אפנה לעובדות כתב האישום המתוקן, אשר פורטו בהרחבה לעיל ואשר מדברות הן בעד עצמן.

68. הכרעת הדין בעניינו של הנאשם ניתנה לאחר יום 10/7/12 ולפיכך, חל בעניינו תיקון 113 לחוק העונשין בדבר "הבניית שיקול הדעת השיפוטי". במסגרת תיקון 113 בית המשפט נדרש לעריכת בחינה תלת שלבית. ראשית, על בית המשפט לקבוע האם מדובר באירוע אחד או במספר אירועים. שנית, על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם וההנמקה לכך ושלישית, קביעת העונש הראוי בתוך המתחם, או סטייה ממנו אם החוק מאפשר זאת וההנמקה לכך. ראה בהקשר זה ע"פ 864/12 מוחמד סעד נ' מדינת ישראל (5/8/13).

69. לצורך קביעת מתחם העונש ההולם, בית המשפט נדרש לבחינת הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות ומידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנהוגה ובחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות. לצורך קביעת העונש הראוי לנאשם, בית המשפט נדרש לבחינת הנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות ובכלל זה נתוני העושה ונסיבותיו האישיות.

ומן הכלל אל הפרט:

70. עיון בעובדות כתב האישום המתוקן מלמד, כי עסקין באירוע אחד, "מתגלגל", אשר במהלכו ביצע הנאשם את המעשים נשוא כתב האישום המתוקן ואת העבירות בהן הודה ועל פיהן הורשע. בנסיבות אלו, הרי שבאנו לקבוע, כי עסקין באירוע אחד בזיקה לדרישת הפסיקה בהקשר זה.

71. הערכים החברתיים המוגנים, אשר נפגעו מביצוע העבירות שביצע הנאשם הם בראש ובראשונה שמירה על חיי אדם, כמו גם שמירה על שלטון החוק, ציות לגורמים האוכפים אותו, שמירה על הסדר הציבורי, שמירה על כללי הבטיחות בדרכים וכן חובת הנהגים בדרך למנוע סיכון חיי אדם, סיכון נהגים אחרים וסיכון חייהם של המשתמשים בדרך.

72. באשר לעבירה שעניינה סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה ראה ע"פ 291/13 **טלאב אברהים נ' מדינת ישראל**, (22.12.13) (להלן: "**עניין טלאב אברהים**"), שם נקבע, בין היתר, כדלקמן:

" 8. במסגרת קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב, כאמור, בערך חברתי שנפגע ובנסיבות ביצוע העבירה. העבירה של סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה טומנת בחובה פוטנציאל סיכון משמעותי לציבור משתמשי הדרך. מביצועה ניכר זלזול בחוק ובמשרתי הציבור האמונים על אכיפתו. פגיעה זו, בערכים חשובים בשיטתנו, היא העומדת בבסיס מגמת הפסיקה להחמרת הענישה בגינה..."

73. באשר לעבירה שעניינה גניבה בנסיבות מיוחדות (גניבה חקלאית), הרי שעבירה זו מגלמת בחובה פגיעה קשה בחקלאים, כאשר מחד ראוי לציין את עוצמת הפגיעה ומאידך, הקושי בלכידת עבריינים המבצעים מעשים כגון דא. עבירות מסוג זה גורמות לעוגמת נפש, טרחה ולנזקים כספיים משמעותיים הן לחקלאים הנפגעים ישירות מהמעשים והן לשאר החקלאים הנאלצים להשקיע סכומי עתק במיגון ובאבטחה. בהקשר זה ראה רע"פ 4477/10, **ראמי יחיא נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו), שם נקבע, בין היתר, כדלקמן:

"אכן, תופעה חמורה של גניבת תוצרת חקלאית אשר פשתה במחוזותינו והפכה למציאות קשה ובלתי נסלחת - גורמת נזקים אדירים לציבור החקלאים. כך נדרש החקלאי לעמול על גידול התוצרת, להוסיף סכומים ניכרים על מיגון (באם הדבר בכלל אפשרי) ולשאת בתוצאות הכלכליות של גניבות מרובות..."

74. באשר למידת הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים, הרי שאין חולק, כי במעשי הנאשם יש כדי לפגוע באופן ממשי ומוחשי בערכים מוגנים אלו, נוכח טיב המעשים שביצע, אופיים ומהותם, כפי שהם ניבטים ועולים מעובדות כתב האישום המתוקן בהן הודה הנאשם ועל פיהן הורשע.

75. עוד נציין, כי הפגיעה בערכים החברתיים מקבלת משנה תוקף, שעה שהנאשם עקף מספר כלי רכב, תוך כדי חציית קו הפרדה רצוף וגרם לכלי הרכב בנתיב הנגדי להיצמד לימין ולברוח מרכבו. במעשיו אלה, העמיד הנאשם בסיכון את משתמשי הדרך והעצים את הפגיעה בערך המוגן שעניינו שלום וביטחון הציבור.

76. באשר למדיניות הענישה הנהוגה בעבירה שעניינה סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, הרי שבית המשפט העליון

קבע, כי יש להחמיר בענישה בעבירות כגון דא. עוד נדגיש, כי בפסיקה נקבע רף של 4 שנות מאסר בפועל בגין עבירה שעניינה סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה וראה בעניין זה עניין **טלאב אברהים**, אשר הוזכר לעיל, שם נקבע, בין היתר, כדלקמן:

"... בפסיקה נקבע רף של 4 שנות מאסר בפועל בגין עבירה זו (בטרם נחקק תיקון 113; ראו ע"פ 2410/04 מדינת ישראל נ' אבולקיעאן [פורסם בנבו] (11.11.2004); ע"פ 5778/11 מדינת ישראל נ' ביטון, פס' 5 [פורסם בנבו] (13.9.2011) והפסיקה המוזכרת שם). רף זה יכול לשמש אותנו כנקודת המוצא לעונש, שעל בסיסה נעצב את המתחם ההולם בהתאם לנסיבות הייחודיות של המקרה הנדון..."

77. כן ראה ע"פ 4894/13 **יחזקאל סלע נ' מדינת ישראל** (23.1.2014). המערער שם הורשע בעבירות שעניינן סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה, הפרעה לשוטור במילוי תפקידו, שיבוש מהלכי משפט ונהיגה בשכרות וכן צרף שני תיקים שעניינם עבירות של החזקת סם לצריכה עצמית. בית המשפט המחוזי השית על המערער, בין היתר, 10 חודשי מאסר בפועל. ערעור על חומרת העונש נדחה.

78. כן ראה ת"פ 42744-02-12 (מחוזי נצרת) **מדינת ישראל נ' סאבר אברהים** (10.7.13), שם הורשע הנאשם בעבירות שעניינן מעשי פזיזות ורשלנות, נהיגה בפסילה, סטייה מנתיב, עקיפה כשהדרך לא פנויה, עקיפה תוך קו הפרדה רצוף והפרעה לשוטור במילוי תפקידו. בית המשפט המחוזי, השית על הנאשם, בין היתר, 14 חודשי מאסר בפועל. ערעור שהוגש על חומרת העונש לבית המשפט העליון (נשוא ע"פ 5446/13) נדחה, תוך שבית המשפט העליון קובע את הדברים הבאים:

"... המעשים שביצע המערער הם חמורים וטומנים בחובם פוטנציאל ממשי לפגיעה בשלום הציבור ובביטחוננו..."

79. כן ראה ע"פ 2076/06 **אוסמה אבו עזא נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו) שם הורשע המערער בעבירות שעניינן, סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, הפרעה לשוטור במילוי תפקידו והסתייעות ברכב לביצוע פשע. בית המשפט המחוזי גזר את עונשו של המערער ל- 24 חודשי מאסר ולעונשים נלווים. המערער הלן כנגד חומרת העונש והמדינה ערערה על קולתו. בית המשפט העליון דחה את ערעור המערער וקיבל את ערעור המדינה והעמיד את עונש המאסר בפועל על 4 שנים. יתר רכיבי גזר הדין נותרו בעינם.

80. באשר למדיניות הענישה הנהוגה בעבירה שעניינה גניבה חקלאית, ראה רע"פ 4477/10 **ראמי יחיא נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (להלן: **"עניין ראמי יחיא"**), שם נקבע, בין היתר, כדלקמן:

"אכן, תופעה חמורה של גניבת תוצרת חקלאית אשר פשתה במחוזותינו והפכה למציאות קשה ובלתי נסלחת-גורמת נזקים אדירים לציבור החקלאים. כך נדרש החקלאי לעמול על גידול התוצרת, להוסיף סכומים ניכרים על מיגון (באם הדבר בכלל אפשרי) ולשאת בתוצאות הכלכליות של גניבות מרובות. בצדק קבע בית

המשפט המחוזי כי במצב דברים מעין זה, על בית המשפט לתרום את חלקו בהשבת הביטחון לציבור בכללותו, ולמגזר החקלאי בפרט, ולהחמיר עם מבצעי העבירות. כל זאת, על מנת להבהיר לעברין בכוח כי גניבה חקלאית אינה משתלמת ומחירה כואב הוא."

81. בעניין **ראמי יחיא**, הסיג הנאשם את גבול מטע הבנות של היישוב "נתיב השיירה", באופן שפרץ את שער המטע ונכנס לתוכו בכוונה לעבור עבירה. בהמשך, קטף הנאשם תוצרת חקלאית מסוג בנות במשקל כולל של כ-500 ק"ג ובשווי של 1,500 ש"ח. הנאשם העמיס את הבנות על רכבו ועזב את המקום. בית משפט השלום נמנע מלהטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל וחייב אותו בתשלום קנס בסך 1,500 ש"ח ועונש מאסר על תנאי למשך שלוש שנים. כמו כן, קבע בית משפט השלום, כי הנאשם ישלם לנפגע העבירה פיצוי בסך של 1,000 ש"ח (זאת בנוסף לבנות שנגנבו, אשר הושבו לנפגעים לאחר שנתפס הנאשם). ביום 6.5.2010, קיבל בית המשפט המחוזי את ערעור המשיבה והטיל על המבקש עונש מאסר בפועל של שבעה חודשים. כן קבע בית המשפט המחוזי, כי נוכח תקופת המאסר יבוטל עונש הקנס שנגזר על המבקש, אולם יתר רכיבי הענישה כפי שנקבעו על ידי בית משפט השלום יותרו על כנם. בפסק דינו, קבע בית המשפט המחוזי, כי יש מקום להתערב בגזר הדין הואיל והעבירה אותה ביצע המבקש, גניבה חקלאית, נמנית על המקרים בהם יש להחמיר עם נאשמים ולהעביר להם ולעבריינים בכח מסר מרתיע. בית המשפט ציין, כי הגניבה החקלאית הנה עבירה בעלת כדאיות כלכלית, קשה ויקרה למניעה ונזק רב בצדה למגדלים, ועל כן במקרים מעין אלו אין מקום לענישה סלחנית. בית המשפט העליון דחה את הבקשה למתן רשות ערעור פלילי והותיר את העונש שקבע בית המשפט המחוזי על כנו.

82. כן ראה ת"פ 23386-01-11 **מדינת ישראל נ' קבהא** [פורסם בנבו] (6.9.11), שם, הורשע נאשם עפ"י הודאתו בגניבה בנסיבות מיוחדות, בהסגת גבול פלילית ובהעסקת תושב זר שאינו רשאי לעבוד בישראל. הנאשם גנב תוצרת חקלאית בהיקף של כ-35 דונם עצי פרי כולל גיזום העצים, המשמשים לפרנסת המתלוננים, בעלות כספית ניכרת. בגין עבירת הגניבה דן בית המשפט את הנאשם ל-42 חודשי מאסר מתוכם 30 חודשים לריצוי בפועל והיתרה על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר שלא יעבור כל עבירת רכוש מסוג פשע. בגין עסקת השבח"ים, דן בית המשפט את הנאשם ל-12 חודשי מאסר מתוכם 6 חודשים לריצוי בפועל והיתרה על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר שלא יעבור כל עבירה בניגוד לחוק הכניסה לישראל. כך קבע בית המשפט, כי סה"כ ירצה הנאשם 33 חודשי מאסר.

83. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, מחד, ראוי לציין, כפי העולה מעובדות כתב האישום המתוקן, כי הנאשם ורשדי הגיעו לאזור המטע עם רכב השייך לנאשם, כאשר הנאשם נהג ברכב. כך נציין, כי על אף שהשוטר דורון הזהיר את הנאשם ורשדי לבל יבצעו מעשים בניגוד לחוק, הרי שהשניים נכנסו אל המטע וגנבו 261 ק"ג שזיפים, אותם הכניסו לתא המטען של הרכב. בהקשר זה נדגיש את כמות הפרי הגדולה שנגנבה מהמטע. לא זו אף זו, בהמשך, נמלט הנאשם עם רכבו מהשוטרים, נסע במהירות גבוהה, עקף רכבים במהירות מופרזת שבחלקה עולה על 150 קמ"ש, כל זאת כאשר שוטרים דולקים אחריו. כך נדגיש, כי הנאשם התעלם מהוראות השוטרים, עקף מספר כלי רכב תוך כדי חציית קו הפרדה רצוף ובמעשיו גרם לכלי הרכב בנתיב הנגדי להיצמד לימין ולברוח מרכבו. בנסיבות אלו, נמצאנו למדים, כי חלקו של הנאשם באירוע הינו דומיננטי.

84. כך נדגיש את אורכו של המרדף, את מקום התרחשותו ואת העובדה, כי הנאשם המשיך לנהוג ברכב בכביש תוך כדי סיכון עצמו, סיכון רשדי וכן סיכון הנוסעים בכביש.

85. באשר לנזק שנגרם מביצוע העבירות ראוי להפנות בהקשר זה להצהרת נפגע עבירה ת/2 מאת מנהל המטע, מר עודד טאובה, הממחישה את הנזק שנגרם בשל מעשה הגניבה שביצע הנאשם, כאמור. כך שמתי ליבי לסבלם של החקלאים אשר נטעו בקרקעותיהם, ציפו ליבול ולתמורה ובסופו של הליך ארוך ומייגע, פרי היבול נגנב. כך נדגיש, כי גם לאחר שהשזיפים נתפסו והוחזרו לחקלאים, לא ניתן היה לשווק אותם במצבם.

86. באשר לנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירות, הרי שכאמור, העבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה טומנת בחובה פוטנציאל סיכון משמעותי לציבור משתמשי הדרך ואך בנס מעשי הנאשם לא הובילו לתוצאות חמורות.

87. באשר לסיבות אשר הביאו את הנאשם לידי ביצוע העבירות, שמתי ליבי לטענות ב"כ הנאשם בהקשר זה, כמו גם לאמור בתסקיר שירות המבחן ולפיהם, התנהגות הנאשם בכביש נבעה מתוך פחד מתגובת השוטרים ומהשלכות מעשיו. יחד עם זאת נדגיש, כי אין באלה כדי להוות הצדקה למעשים כגון דא באשר ראויים הם לכל גנאי.

88. כן תצוין העובדה, כי עניין לנו במי שהוא "בגיר - צעיר", סוגיה אשר הינה רלוונטית גם לקביעת מתחם העונש ההולם ואולם, הנאשם הבין את חומרת המעשים ויכול היה להימנע מהם. בהקשר זה עוד אציין, כי לא נעלמה מעיני ההתפתחות הפסיקתית בסוגיה זו.

89. בנסיבות העניין, בשים לב לערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירות שביצע הנאשם ומידת הפגיעה בהם, מדיניות הענישה הנהוגה והנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, אני סבורה, כי מתחם העונש ההולם נע במקרה דנן בין 20 חודשי מאסר לבין 48 חודשי מאסר בצירוף עונשים נלווים.

קביעת העונש הראוי לנאשם:

90. בבוא בבית המשפט לקבוע מהו העונש הראוי לנאשם, בית המשפט נדרש לבחינת הנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות ובכלל זה נתוני העושה ונסיבותיו האישיות.

91. עוד סבורה אני, כי אין מקום לסטות לחומרא או לקולא ממתחם העונש ההולם שקבענו לעיל ויש לקבוע את העונש הראוי לנאשם בתוך המתחם שנקבע.

92. בהקשר זה ראוי לציין, כאמור, כי עניין לנו במי שהוא בגיר, זאת בשונה ממי שהוא קטין ואולם, יצוין, כי עניין לנו במי שהוא "בגיר - צעיר", על המשמעויות הרוחביות הקמות מכך.

93. כך יצוין עברו התעבורתי של הנאשם כפי שהוא עולה מהגיליון ת/1 שהוגש. עיון בגיליון ת/1 מלמד, כי לחובת הנאשם 3 הרשעות בתחום התעבורה הכוללות עבירות שעניינן, אי סימון מטען חורג מאחור, סטייה מנתיב הנסיעה, התנהגות הגורמת נזק, נהיגה בקלות ראש וסטייה מנתיב הנסיעה. בגין עבירות אלו חויב הנאשם בתשלום קנסות והושתה עליו פסילה בפועל למשך 3 חודשים, כמו גם פסילה מותנית. אומנם מחד, עברו התעבורתי של הנאשם אינו מכביד ואולם מאידך, הרשעותיו הינן בגין עבירות המגלמות בחובן פוטנציאל סיכון לציבור המשתמשים בדרך.
94. כן יצוין, כי הנאשם נוטל אחריות חלקית לעובדות המצוינות בכתב האישום המתוקן. בהקשר זה נפנה לדברי הנאשם, כפי שהם באים לידי ביטוי בתסקיר שירות המבחן ולפיהם, בנסיעתו מצומת עמיעד עד לקדרים, הוא לא עקף רכבים בקו הפרדה רצוף, מאחר והתבצעו עבודות בכביש. בהקשר זה ראוי להפנות לעובדות 8, 9 ו- 10 לעובדות כתב האישום המתוקן המדברות הן בעד עצמן. יחד עם זאת, אציין כבר עתה, כי לא נעלמה מעיניי התרשמות שירות המבחן ולפיה, הנאשם לוקח אחריות על ביצוע העבירות בהן הודה ואולם, בחינה זו צריכה להיעשות באופן מהותי מול עובדות כתב האישום המתוקן במלואן, בזיקה אף לדברי הנאשם בהקשר זה כפי העולה מהתסקיר.
95. עוד תצוין התרשמות שירות המבחן ולפיה, הנאשם עלול להיגרר לסיטואציות שליליות בהיותו תחת לחץ וכי הוא מתקשה להפעיל שיקול דעת לתוצאות מעשיו.
96. כך יצוין, כי נוכח העובדה, כי הנאשם שלל כל נזקקות טיפולית, הרי ששירות המבחן אינו בא בהמלצה טיפולית בעניינו ואולם, תצוין המלצת שירות המבחן כבר בהקשר זה, להטיל על הנאשם עונש מאסר שירוצה על דרך עבודות שירות בצד מאסר מותנה מרתיע, עונשי פסילה וחיובו בתשלום קנס.
97. מאידך יצוין נסיבותיו האישיות של הנאשם ונסיבותיו המשפחתיות כפי שהן נפרשו בפני במסגרת העדויות לעונש שהובאו, בטיעוני ב"כ הנאשם לעונש, בתסקיר שירות המבחן שהוגש ובדברי הנאשם עצמו. בהקשר זה נציין, כי הנאשם כבן 23 שנים, נעדר עבר פלילי, המסייע להוריו כלכלית. עוד יצוין מצבם הבריאותי של הורי הנאשם ונכותם, כפי שהדבר קיבל את ביטויו באסמכתאות שהוצגו.
98. כך נציין את התרשמות שירות המבחן ולפיה, הנאשם נמצא בשלבי גיבוש זהותו הבוגרת, המנהל לרוב אורח חיים נורמטיבי, ללא קיומם של דפוסים עבריינים מושרשים ובעל יכולת וורבלית תקינה. עוד שמתי ליבי להתרשמות שירות המבחן ולפיה, הנאשם גדל במשפחה אשר התקשתה לספק עבורו את המענים הכלכליים וכי המניעים להסתבכותו בעבירות הנדונות ייתכן וקשורים לקשייו לקבל החלטות מותאמות לסיטואציות וחוסר בשלות אישית.
99. עוד נציין את הודאת הנאשם, לקיחת האחריות וכי בהודאתו חסך הנאשם זמן שיפוטי יקר ואת הצורך בהעדת עדים רבים. כן יצוין החרטה והצער שהביע הנאשם בשל מעשיו. כך נציין את התרשמות

שירות המבחן ולפיה, הנאשם מצליח להתחבר לחומרת מעשיו ולכישלונם ההתנהגותי.

100. עוד יצינו נתוני העושה שעה שעניין לנו במי שהינו נעדר כל הרשעות פליליות קודמות ואשר זוהי לו עשייתו הראשונה בפלילים. בהקשר זה נדגיש את האמור בתסקיר שירות המבחן שהוגש ובעדויות שהובאו לעניין העונש בהם עבר כחוט השני אופיו החיובי והנורמטיבי של הנאשם, תפקודו הפרודוקטיבי בחברה ועשייתו לביתו. בנסיבות אלו נראה, כי עניין לנו במעידה חמורה אמנם, אולם, מעידה חד פעמית.

101. כן תצוין, כאמור, המלצת שירות המבחן להשית על הנאשם מאסר שירוצה על דרך עבודות שירות, זאת לצד הטלת מאסר מותנה מרתיע, חיוב הנאשם בתשלום קנס ועונשי פסילה.

102. עוד תצוין התקופה בה שהה הנאשם במעצר מאחורי סורג ובריה ובהמשך, בתנאים מגבילים בהיקפים משתנים. בהקשר זה לא נעלמו מעיניי ההשלכות והקשיים הרוחביים הקמים מאלה באשר לנאשם ולבני משפחתו בעטיה של תקופה זו.

103. כך נציין את דברי הנאשם ולפיהם, הנאשם הביע צער וחרטה בשל המעשים, הבטיח כי לא יחזור עליהם בעתיד וכן, הדגיש את ההשלכות שהיו למעשיו על הוריו.

סוגיית אחידות הענישה:

104. בטרם נחתום גזר דין זה אנו נדרשים לסוגיית "אחידות הענישה" לאור קיומו של מעורב נוסף בפרשה, רשדי בדארנה.

105. כך ראוי לציין, כי בעניינו של רשדי בדארנה הוגש כתב אישום לבית משפט השלום בנצרת נשוא ת"פ 34204-06-15, בו יוחסו לו עבירות שעניינן, קשירת קשר לביצוע פשע, הסגת גבול כדי לעבור עבירה, הסתייעות ברכב לביצוע פשע וגניבה בנסיבות מיוחדות (גניבה חקלאית). בהקשר זה וכפי שפורט בהרחבה לעיל במסגרת הדיון שהתקיים בסוגיה זו, נציין, כי ההליכים בעניינו של המעורב הנוסף הינם בתחילתם, ממילא טרם הוכרע דינו וטרם נגזר דינו, כאמור. בנסיבות הללו, הרי שנעדרים אנו נתונים רלוונטיים הצריכים ממין העניין לבחינת סוגיית "אחידות הענישה". למעלה מן הצריך נדגיש, כי מכתב האישום שהוגש בעניינו של רשדי בדארנה, כמו גם תוך עריכת השוואה לכתב האישום המתוקן בו הודה הנאשם כאן, עולה בבירור אבחנה היורדת לשורשו של עניין בין ענינים של השניים. כך יצוין, כי לרשדי לא יוחסה כלל עבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, עבירה אשר הינה משמעותית ורלוונטית אך לנאשם שבפני.

106. במסגרת טיעוניו באשר לסוגית "אחידות הענישה", העלה ב"כ הנאשם גם טענה בדבר אכיפה בררנית, שעה שכנגד רשדי בדארנה הוגש כתב אישום בבית המשפט השלום בנצרת, כאמור, בגין העבירות שעניין קשיר לביצוע פשע, הסגת גבול כדי לעבור עבירה, הסתייעות ברכב לביצוע פשע וגניבה בנסיבות מיוחדות (גניבה חקלאית), זאת במאובחן מהנאשם כאן. בהקשר זה הבהירה המאשימה, כי הבסיס לקבלת ההחלטות בעניינו של הנאשם שבפנינו, זאת בשונה מעניינו של רשדי בדארנה, הינו בסיס ראייתי. נוכח הצהרת ב"כ המאשימה בהקשר זה, הרי שבית המשפט נעדר את היכולת והמסד העובדתי והרלוונטי לבחינת סוגיה זו, מעבר לאמור לעיל.

107. בנסיבות העניין ותוך בחינת הנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות, כפי שפורטו בהרחבה לעיל, כמו גם נתוני העושה ונסיבותיו האישיות, אני סבורה, כי יש למקם את העונש הראוי לנאשם בקצה התחתון של מתחם העונש ההולם שקבענו לעיל, אך לא בצד הקיצון שבו, נוכח הנסיבות השונות שפורטו, כמבואר לעיל.

108. תלכיד עונשי ראוי ומאוזן צריך, כי יכלול בחובו עונש מאסר בפועל לתקופה מוחשית אשר תרוצה מאחורי סורג ובריה ואשר תעלה בקנה אחד עם מתחם העונש ההולם שקבענו לעיל ועם מיקום העונש הראוי לנאשם בתוך המתחם. עוד אני סבורה, כי בנסיבות העניין לא ניתן להשית על הנאשם עונש מאסר בפועל אשר ירוצה על דרך עבודות שירות שכן, תוצאה זו תהא תוצאה עונשית בלתי מידתית ואשר לא תשקלל בחובה את מהות העבירות שביצע הנאשם, החומרה הגלומה בהן, פסיקת בית המשפט העליון בעבירות אלו, כמו גם מתחם העונש ההולם שקבענו ומיקום העונש הראוי לנאשם בתוכו.

109. לא נעלמו מעיני הנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות ואשר פורטו בהרחבה לעיל, אולם אלה קיבלו את ביטויין ומשקל סגולי משמעותי במיקום העונש הראוי לנאשם בתוך המתחם, אולם אין בשלהן כדי לחרוג ממתחם העונש ההולם ואין בהן כדי להביא לתוצאה עונשית בדמות השתת עונש מאסר שלא מאחורי סורג ובריה.

110. יחד עם זאת, נסיבותיו האישיות של הנאשם, היותו "בגיר- צעיר", מצבם הבריאותי של הורי הנאשם, היותו המפרנס העיקרי ויתר ההנמקות לקולא שפורטו לעיל, יקבלו את ביטויים באורך תקופת המאסר שתושת על הנאשם באשר זו תהא מידתית ומאוזנת בנסיבות העניין.

111. בצד אלה ראוי להשית על הנאשם עונש מאסר מותנה אשר יהא כ"חרב המתהפכת" מעל ראשו של הנאשם כצופה פני עתיד. כן ראוי לחייב את הנאשם בתשלום קנס, זאת נוכח תכליתן הכלכלית של חלק מהעבירות, כמו גם בזיקה לטיבן ומהותן של העבירות כולן. יחד עם זאת ראוי, כי במתחם הקנס שייקבע, ישוקללו גם מצבו הכלכלי של הנאשם, נסיבותיו האישיות והמשפחתיות. עוד ראוי לשקלל בהקשר זה גם את העובדה, כי כפי הודעתם המוסכמת של הצדדים יחולטו סך 10,000 ₪ מתוך הבטוחות שהופקדו במסגרת ההליך שהתקיים בבקשה להחזרת תפוס, זאת תחת חילוט הרכב, כאמור. בנסיבות אלו אני סבורה, כי מתחם הקנס ההולם נע במקרה דנן בין 5,000 ₪ לבין 15,000 ₪ וכי יש

למקם את הקנס הראוי לנאשם ברף התחתון של מתחם הקנס ההולם שקבענו לעיל. מיקום זה עניינו בנסיבותיו האישיות המשפחתיות של הנאשם, כפי שפורטו לעיל, העובדה, כי הנאשם עתיד לרצות עונש מאסר מאחורי סורג וברח, על המשמעויות הכלכליות הקמות מכך, העובדה, כי הנאשם יחויב אף בתשלום פיצוי וכן, בזיקה להסכמה בדבר חילוט סך 10,000 ₪ מהערבונות שהופקדו, תחת חילוט הרכב. כל אלה אף יקבלו את ביטויים באופן תשלום הקנס.

112. עוד ראוי לחייב את הנאשם בתשלום פיצוי מוחשי ומשמעותי לאגודה החקלאית "איכרי ראש פינה" ואולם, גם סכום זה ישקלל בחובו את נתוני העושה, מצבו הכלכלי והעובדה, כי הנאשם עתיד לרצות עונש מאסר לתקופה שאינה קצרה, על המשמעויות הכלכליות הקמות מכך. בסכום הפיצוי שיושת, ישוקללו מחד, מהות המעשים, החומרה הגלומה בהם והנזק שנגרם לחקלאים בעטים. מאידך, כאמור, בשיעורו של זה ישוקללו מקבץ הנסיבות לקולא כפי שפורטו לעיל, כך שבסופו של יום יחויב הנאשם בסכום פיצוי מידתי ומאוזן, כמו גם באופן תשלומו.

113. עוד סבורה אני, כי נוכח מעשיו של הנאשם והעבירות בהן הורשע בשים לב לטיבם ומהותם של אלה, הרי שיש לפסול את הנאשם מלקבל ומלהחזיק רישיון נהיגה. בנסיבות העניין, אני סבורה, כי מתחם הפסילה נע בין 12 חודשי פסילה לבין 48 חודשי פסילה ויש למקם את עונש הפסילה הראוי לנאשם ברף הבינוני - נמוך של מתחם זה. עוד ראוי להשית על הנאשם פסילה מותנית.

114. ב"כ הנאשם עתר בטיעוניו לעונש, כי בית המשפט ייתן משקל ראוי לשיקומו של הנאשם. אמנם ב"כ הנאשם לא עתר לסטייה ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום, זאת משום שמתחם העונש ההולם, כך לדידו, מתחיל בעונש מאסר בן 6 חודשים אשר ירוצה על דרך עבודות שירות והוא עותר למיקום העונש הראוי לנאשם ברף התחתון של מתחם זה. יחד עם זאת ולמען הסר ספק, נציין, כי בחנתי אף את סוגיית שיקומו של הנאשם ובהתאמה, האם יש מקום לסטות ממתחם העונש ההולם שקבענו לעיל משיקולי שיקום. בנסיבות העניין אני סבורה, כי אין מקום במקרה דנן לעשות כן וזאת ממספר הנמקות מצטברות וחלופיות. ראשית, תודגש חומרת העבירות שביצע הנאשם, מהות המעשים, החומרה היתרה הגלומה בהם, כמו גם פסיקת בית המשפט העליון בעבירות כגון דא, אשר פורטה לעיל. זאת ועוד, כפי העולה מהתסקיר שהוגש, הרי שהנאשם לא החל בהליך טיפולי - שיקומי שורשי ומעמיק, לא הביע נזקקות טיפולית ואף שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית בעניינו של נאשם זה. אשר על כן, הרי שאין בנמצא נימוקים אשר בשלהם ראוי, כי בית המשפט יסטה ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום. מקבץ הנסיבות לקולא כפי שפורטו לעיל, כמו גם נתוני העושה ונסיבותיו האישיות שוקללו ויקבלו את ביטויים באורך תקופת המאסר שתושט על הנאשם.

115. סופו של יום, נוכח כל האמור לעיל, אני משיתה על הנאשם את העונשים כדלקמן:

א. 24 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו מיום 18/7/14 ועד ליום 20/8/14, כפי טיעוני המאשימה.

פתוחה הדרך בפני ב"כ הנאשם להגיש הודעה מטעמו בדבר ניכוי ימי המעצר, ככל שהוא חולק על עמדת המאשימה בהקשר זה.

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור תוך תקופה של 3 שנים כל עבירת רכוש מסוג פשע, או עבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה ויורשע בגין אחת מאלה.

ג. 6 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור תוך תקופה של 3 שנים כל עבירת רכוש מסוג עוון ויורשע בגינה.

ד. 3 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור תוך תקופה של 3 שנים עבירה של הסגת גבול כדי לעבור עבירה, או הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו ויורשע בגין אחת מאלה.

ה. אני מחייבת את הנאשם בתשלום קנס בסך 5,000 ₪ או 40 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 10 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים בסך 500 ₪ כל אחד. התשלום הראשון ישולם בתוך 30 יום ממועד שחרורו של הנאשם מבית הסוהר נשוא עונש המאסר שהושת עליו כאן ומדי חודש בחודשו באופן רציף ועוקב. אי עמידה באחד התשלומים במועד תגרור תוספת פיגורים כדין.

ו. אני מחייבת את הנאשם בתשלום פיצוי לאגודה החקלאית "איכרי ראש פינה" וזאת בסכום של 5,000 ₪. סכום זה יופקד בעבור האגודה בקופת בית המשפט ב- 5 שיעורים חודשיים, שווים ורצופים בסך 1,000 ₪ כל אחד. התשלום הראשון יופקד בעבור האגודה בתוך 30 יום ממועד שחרורו של הנאשם מבית הסוהר, נשוא עונש המאסר שהושת עליו כאן ומדי חודש בחודשו באופן רציף ועוקב.

ז. אני פוסלת את הנאשם מלקבל ומלהחזיק רישיון נהיגה וזאת למשך 18 חודשים.

ח. 8 חודשי פסילה על תנאי והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור תוך תקופה של 3 שנים עבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה.

ט. הנני מורה על חילוט סך 10,000 ₪ מתוך הבטוחות אשר הופקדו במסגרת הדיון בבקשה להחזרת תפוס - רכב מסוג מאזדה מ"ר 8279062 וזאת תחת חילוט רכב זה.

הודעה זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט העליון.

ניתן והודע היום כ"ה טבת תשע"ו, 06/01/2016 במעמד הנוכחים.

יפעת שיטרית, שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים, אני נעתרת לבקשה כמבוקש ומורה על עיכוב ביצוע עונש המאסר שהושת על הנאשם בגזר הדין וזאת, למשך 45 יום מהיום כדי לאפשר לנאשם הגשת ערעור לבית המשפט העליון.

אכן, עסקינן בתקופת מאסר אשר הינה ממושכת קמעא מזו שנקבעה בהלכת שוורץ והפסיקה שבאה בעקבותיה ואולם, בנסיבות המקרה דנן ובנסיבות העושה ושעה שהנאשם אשר הינו נעדר הרשעות קודמות התייצב לכל הדיונים בענייניו כנדרש וכדבעי, לא נרשמה לחובתו כל הפרה, אני סבורה, כי באיזון הראוי וכדי שלא לאיין דיון בבית המשפט העליון, גם אם הנאשם לא ירצה את מלוא התקופה שהושתה, אם כי חלקה הארי, הרי שבאיזון הראוי, כאמור, הנני נעתרת כמבוקש.

בתום התקופה האמורה ובהעדר החלטה מוסמכת אחרת, יתייצב הנאשם לריצוי עונש המאסר שהושת עליו, עד לשעה 10:00 בבית מעצר "קישון" כשהוא מצויד בתעודת זהות, אלא אם כן יעבור קודם לכן מיון מוקדם בשב"ס.

כדי להבטיח התייצבות הנאשם לריצוי עונשו, כאמור, הרי שהנאשם ימשיך ויוותר בתנאים המגבילים בהם הוא שהה וכן כל הערבויות הכספיות שהושתו במסגרת הליכי המעצר, יוותרו על כן.

ניתנה והודעה היום כ"ה טבת תשע"ו, 06/01/2016 במעמד הנוכחים.

יפעת שיטרית, שופטת

הוקלדעלידיענדונדר